१२ यर्गः बलेन की षेण च हेम रूपा दिना चेत् यदि अरेः अचीः सका आ दात्मानं प्रक्षष्टं मन्यसे तथापि रिक्तस्य की षदण्ड ही नस्य रामस्य पूणन भवता हेत्ना विना भे हिया निष्णलः पूर्णस्य भवते। रिक्तेन रामेण भक्ते सित पुनर्वे इ ही यते अतायस्मिन् जिते किमिप फलं नास्ति तेन ही नेनापि सिन्धः कर्त्तुमुचितः दृथा सङ्गट प्रवेशानी चि त्यात् दण्डी यमे मानभेदे लगुडे दमसे न्य यो रिति विश्वः ॥ ४३॥

> किष्टात्मभृत्यः परिम्हग्यसम्पन्मानी यतेतापि ससं श्येऽर्थे। सन्दे हमारे। हित यः क्वतार्थानूनं रितं तस्य करोति न श्रीः॥ ४४॥

- जि॰ भ॰ श्रन्यदिजयफलमसीति चेदा ह क्षिष्टियादि। योमानी क्षिष्टा त्मभृत्यः चिरकालक्षिष्टश्वरीरः क्षिष्टभृत्यस्य परिस्वयसंपत् प्रार्थनीया विस्तिर्योन स्वगयतेः खार्थिक खन्ता द चायत् संश्रये ऽर्थे खान्न खादिति यतेतापि यत्नं कुर्यात् यः कतार्थाभवादशः चैने विविविविवात् सन्देहमारी हित सन्देहे प्रवर्त्तते तस्य नृन मवश्यं श्रीविस्तिः रितं स्थितिं न करोति॥ ४४॥
 - भ॰ क्षिष्टात्मेत्यादि। रिक्तस्य भङ्गे मा भद्रन्यत् किञ्चित् फलं विजयोवैरिनिर्यातनञ्च फलमलीत्या ग्रद्भेग्यते क्षिष्टादुः खि तत्रात्मा गरीरं मृत्यञ्च यस्य सपरिस्टग्यसम्पत् प्रार्थनीयविभ्द तिर्मानी संग्रयेऽर्थे सन्दिग्धेऽर्थे यतेतापि यहां कुर्यादिप यः पुनः